

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 106

číslo: 17

26. dubna 2026

Cena: 14 Kč

Vzpomínkové setkání v Praze 2 k 150. výročí úmrtí Františka Palackého

V květnu letošního roku uplyne 150 let od úmrtí Františka Palackého (14. 6. 1798 – 26. 5. 1876).

O významu osobnosti Palackého, který bývá považován za zakladatele české moderní historické vědy, politiky a dovršitele národního obrození, svědčil i jeho pohřeb s mi-

mořádnou účastí smutečních hostů a přítomných. Hovoří se o tom, že Praha od doby Karla IV. do té doby obdobný pohřeb nezažila. Palacký je charakterizován jako největší osobnost 19. století a současně jako největší Evropan, který vzešel z českého prostředí.

Chceme si letos tuto významnou osobnost připomenout také v Praze 2 dne 26. května, tedy přesně v den jeho smrti. Zahájení vzpomínkového setkání se uskuteční u Pomníku Františka Palackého na Palackém náměstí od 18.30 hodin. V úvodu vystoupí Vysokoškolský umělecký soubor UK

v Praze pod vedením sbormistra O. Kunovského. Po položení květin a státní hymně zazní pozdrav pana starosty J. Korsesky. Přítomně pozdraví také paní starostka obce Hodslavice z rodného kraje Palackého P. Adamcová a pan starosta města Neratovice R. Kroužecký.

Na území tohoto města v části zvané Lobkovice se nachází rodinná hrobka, kde je Palacký pohřben. Každoročně je tam tato osobnost připomínána.

O uměleckém pojetí a historii Palackého pomníku od sochaře Stanislava Suchardy pronese zajímavý výklad pan prof. Jan Royt.

Následovat bude Kulturně-hudební setkání v kostele sv. Václava Na Zderaze v Resslově ulici od 19.30 hodin. Toto setkání bude prostoupeno středověkou hudbou v podání souboru Gemini musicales. Zazní též duchovní hudba doby husitské. Palacký se jako historik věnoval na základě studia dobových pramenů starším českým dějinám, ale jeho zvláštní zájem byl soustředěn na osobnost Mistra Jana Husa a na dobu husitství. V průběhu večera zazní slovo pana radního pro kulturu Prahy 2 J. Šolce a zamyšlení patriarchy CČSH Tomáše Butty. Ukázky z textů Palackého přednese herec Vilém Udatný. Poslední chvíle života F. Palackého a průběh pohřebního rozloučení s ním přiblíží Miroslav Houška. V závěru bude dán prostor myšlenkám z Palackého odkazu.

Akci pořádá Církev československá husitská pod záštitou starosty městské části Praha 2 Jana Korsesky a ve spolupráci s Národním muzeem.

T. B.

Křtiny v Zahrádce

Událost, v dnešní době v mnohém výjimečná, se odehrála v sobotu 11. dubna 2026 u kapličky v Zahrádce. Za účasti široké rodiny

a přátel zde byla právě v den svých desátých narozenin pokřtěna Míša Skalová.

Splnilo se jí tak jedno velké přání – mnohaletý sen, za kterým si šla s obdivuhodným odhodláním.

Od této chvíle si ke svému jménu přidává i křestní jméno Anežka, které si sama vybrala. Kmotrou se jí stala teta Kateřina Havlíková a křest vykonal Tomáš Procházka, farář naší Církve československé husitské.

Milé Míše Anežce přejeme do života mnoho štěstí, radosti a Boží lásky.

Redakce,
z facebookových stránek

Ekumena v Písku: cesta, která zraje v čase

Ekumenická spolupráce v Písku má dlouhou a pozvolnou historii. Její kořeny sahají do období po roce 1990, kdy se díky podnětu Petra Charváta začala formovat první přátelská setkání mezi duchovními různých církví. Nebyla pravidelná a často vznikala spontánně, ale právě tato atmosféra vzájemné vstřícnosti vytvořila základ, na němž dnes stojí mnohem pevnější spolupráce. V posledních dvou letech dostala setkání nový rytmus, duchovní se rozhodli scházet pravidelně, přibližně jednou za měsíc. Poslední setkání se konalo v prostorách Církve československé husitské v Písku pod vedením jáhna Samuela Vašina.

Do ekumenické spolupráce se v Písku zapojují duchovní z Církve československé husitské, římskokatolické farnosti, Českobratrské církve evangelické, Apoštolské církve, Církve adventistů sedmého dne, Křesťanských sborů a podle možností také další duchovní z okolí. Každá z těchto církví přináší do společného prostoru něco ze své tradice, spirituality i způsobu služby. Vzniká tak společenství, které není uniformní, ale rozmanité, a právě v této rozmanitosti se rodí jednota, která je darem i úkolem.

Ekumena v Písku je zároveň přítomná v každodenním životě města. Duchovní se střídají v křesťanské školce, společně slouží v diakonii, navštěvují nemocné a podporují se při různých akcích během roku. Zvláštní místo má v tomto ohledu Dům Světlo, zařízení pro seniory, které je součástí Domova Světlo Drhovle.

Právě zde se ekumena stává konkrétní službou, která má tvář, hlas i dotek. Vznik a rozvoj Domu Světlo jsou spjaty s dlouholetou prací Miluše Štojdlové, tehdejší ředitelky Domova, tedy zřizovatele písecké pobočky. Její úsilí stálo u zrodu tohoto místa a pomohlo mu vyrůst v prostředí, které nabízí seniorům důstojnou péči, bezpečí a lidskou blízkost. Miluše Štojdlová je zároveň emeritní farářkou Církve československé husitské v Písku a dodnes v Domě Světlo pravidelně slouží bohoslužby a poskytuje duchovní doprovázení.

Pro mnohé obyvatele domova je její přítomnost oporou, protože přináší nejen slovo víry, ale i osobní vztah, který se buduje léta.

Součástí posledního ekumenického setkání byl také odborný blok, věnovaný vztahu mezi psychoterapií a duchovní péčí. Diskuse ukázala, jak se mohou tyto dvě oblasti vzájemně doplňovat a kde je dobré doporučit člověka k odborné pomoci. I to je součástí ekumeny: sdílení zkušeností, které přesahují hranice jednotlivých církví a pomáhají duchovním lépe porozumět potřebám lidí, kteří za nimi přicházejí.

Významným prvkem současné spolupráce je také společný web, který slouží jako rozcestník pro zapojené církve a organizace. Pomáhá veřejnosti zorientovat se v nabídce bohoslužeb, akcí a služeb. Do budoucna se plánuje představení jednotlivých církví před

Noci kostelů 29. května a také společná bohoslužba v místní synagoze po dokončení její opravy.

Ekumena v Písku je příběhem, který zraje v čase. Není založena na povinnosti, ale na ochotě naslouchat a spolupracovat. A možná právě v takových přibězích se naplňuje Ježíšova modlitba „aby všichni byli jedno“, která zůstává výzvou i zaslíbením pro naši dobu.

Thomas Brian Wolf

Foto: archiv autora a webové stránky Domova Světlo

XXXIII. kurz varhaníků a zpěváků v Plzni

Ve dnech 7. - 15. 8. 2026 se uskuteční tradiční hudební setkání v Plzni. Vše připravuje organizační výbor - vedoucí kurzu br. Zdeněk Kovalčík a br. Jiří Krhut a br. Karel Mlnařík. Prosíme o přihlášení do 31. května na mail vedoucího kurzu: nocsh.kov@seznam.cz, a to kvůli zajištění ubytování a stravování. Částka kurzovního bude stanovena po jednání v Plzni 6. 6., pak přihlášeným budou zaslány všechny potřebné informace.

Zdeněk Kovalčík, vedoucí kurzu a celocírkevní kantor

Modlete se vytrvale

Josef Špak nad textem Druhého listu Koloským (4,2-6)

Všichni víme, že modlitba ke křesťanství patří. Víme rovněž, že někteří mají před ní zábrany. Přibývá lidí, kteří nespínají ruce k modlitbě.

Také máme výčitky, že se modlíme jen příležitostně a hovoříme s Pánem Bohem jen v případech největší nouze.

Pavlovo „V modlitbách buďte vytrvalí“ neznamená: běda vám, když nebudete! Jde spíš o nabídku, o doporučení. Na modlitbu máme právo.

Pro každého člověka je důležité, aby se mohl někdy vypovídat. Kdo nemá nikoho, kdo je na všechno sám, ten brzy nedokáže unést nejen břemeno otázek, své nouze, ale ani své radosti a dojmy. Do jisté míry onemocní.

Při dnešní specializaci nemůžeme znát všechno. Je důležité mít možnost vyhledat odborníky a poradit se. Pán Bůh ve své dobrotivosti rovněž zřídil „ordinační“ hodiny. Je nám k dispozici „non stop“, jak se dnes říká. Dokonce nám vyhradil právo intervenovat u něj v případě nutnosti. Pavel doporučuje, aby chom byli v modlitbách vytrvalí. Nedejte si nikým vymluvit tuto možnost probrat osobně záležitosti se svým Bohem. Pán Bůh nám dovoluje hovořit s ním kdykoliv a jakoukoliv formou. Netrvá na určitých formulacích. Na modlitbu máme právo.

Stejně jako při každém skutečném rozhovoru, při němž nechceme jen někomu prostě „sdělit své mínění“, se i při rozhovoru s Bohem lečtemu přiučíme. K hovoru totiž patří i naslouchání. První

otázkou při modlitbě není totiž starost o to, zda mě Pán Bůh slyší, nýbrž: slyším Pána Boha? Víme, že Pán Bůh chce pro nás jen dobré. Musíme mít oči i uši otevřené, abychom pochopili, co to právě dnes znamená pro mne a pro mé bližní. Musíme číhat, kde se nás Boží rada dotýká, kde nám klade otázky a kde s námi nesouhlasí.

K modlitbě patří Boží slovo, evangelium. To neznamená, že bychom museli neustále držet v ruce Bibli. Znamená to však, že musíme přemýšlet o Božím poselství a udě-

lat si někdy čas mezi ustavičným skuhráním také k případnému: „Zaplať Pán Bůh!“

Setkáváme se s tolika věcmi, které – zdánlivě samozřejmě a skutečně každodenní – jsou nám dány k potěšení. Máme co jíst, kde bydlet, čím se oblékat, žijeme poměrně v pokoji. Můžeme se svobodně shromažďovat jako církve Páně k Božím chválám i k prosbám. Jaká potěšení přináší každý den, kolik dobrého nám Pán Bůh dává hodinu za hodinou!

Kdybychom si to jednou večer při modlitbě spočítali, zaslí bychom nad tím, jak jasně září Boží stopa uprostřed našich všedních dní.

Samozřejmě zůstává spousta věcí, které nás tísní a působí nám starosti. Ale už by to nebylo to jediné, co bychom měli před očima.

„V modlitbách buďte vytrvalí a děkujte Bohu.“

V tom světě, v našem životě a údělu, jak už bylo řečeno, zbývá mnoho prostoru pro naše přání. Nežijeme tak, jak bychom měli žít podle Božího přání, ani naše církve není takovou, ani náš svět ne. Všude je dost toho, co by se dalo a mělo změnit.

Modlitbou se můžeme Pána Boha ptát, co je třeba udělat, co musí udělat, ale i co my můžeme udělat. Přimluvná modlitba je jednou

z obrovských možností církve. Bereme za své starosti ostatních lidí, i Boží starost o jeho svět. Uskutečňuje se zde solidarita, která je v současném světě tak potřebná. Pro modlitebníka spočívá prospěšnost přimluvné modlitby už v tom, že vykročí z úzkého kruhu svého sobectví. Přimluvná modlitba nás proměňuje. Z hříšných lidí činí Boží spolupracovníky.

Modlitba je zdrojem změny i pro ostatní. Modlit se za ostatní znamená totiž, že bereme jejich nouzi vážně. A v takovém případě se nespokojíme jen s jediným výkřikem k Bohu o pomoc. Už během

Pokračování na str. 3

Věčnému Pastýři

Slza ozdravné modlitby stéká po mé skrání
Ty jsi blízko s objetím ticha
i se silou kosmických kráterů
za všemi dosud neznámými galaxiemi
Tvá ruka má sílu miliard paží bratrských a sesterských povzdechů
Děkuji ti za jedinečnost tvých darů
Chci se pokusit následovat odevzdanost tvé lásky k tomu jehož jméno by nemělo být bez pokorné úcty vyslovováno
Věčný Pastýři
opírám se o tvou hůl skláním se před tvým spásným posláním před silou Absolutna

Kdo jsou Tvé ovce?

V těchto dnech nerozumím ničemu
Jen věřím, Pane, ke zlému že dojt bys mě nenechal
S modlitbou prostě kráčím dál
Myšlenka každá dělá co chce
Pod ovčím rounem nejsou ovce
To malí vlci pěkně vskrytu hryžou ty kosti blahobytu
A čehosi se domáhají
Kdo může žít si stále v ráji?
Člověk je Tebou milován
Ovčince dveře dokořán

Ze sbírky *Ticho a tání*
M. Hlasivcové a O. Nytrové

Dobry Pastýř

Ježíš sám sebe nazývá Pastýřem stejně jako Žalm 23. nazývá Pastýřem Hospodina. Vyplývá z obojího, jaký vztah má Kristus k nám a jaký vztah máme k němu. Je to vztah láskyplného vedení. Máme důvěřovat Kristu stejně jako ovce důvěřují svému pastýři. Ježíš se nazývá i dveřmi, jimiž je možné vejít do bezpečí. Jeho vedení nespočívá jen v naznačení správné cesty, v ochraně před zkázou, nýbrž i v tom, že otevírá přístup do oblasti klidu a věčnosti. Sami nemáme dost síly, abychom dosáhli vnitřního klidu, Kristus jde vždy před námi a vede nás. Kdo se dovede vžít do představy, že jej Kristus každé ráno vyvádí do světa, že jde před ním a že jej má následovat, ten nachází nekonečně mnoho podnětů pro správné jednání v každodenním životě.

Josef Špak

Z kazatelského plánu

Třetí neděle po Velikonocích

Jásej Bohu, celá země. Pějte chvály k slávě jeho jména. Jeho slávu širte chvalo zpěvem. Aleluja!

(Žalm 33,5-6)

První čtení z Písma: Skutky 2,42-47

Tužby velikonoční (II):

Za dar osvětlení, abychom moudrost Boží v Kristu Ježíši vírou přijímali a zalíbení v ní nalézali, modleme se k Hospodinu.

Za dar síly, abychom sladké jho zákona Kristova na sebe ochotně brali a věrně až do konce nesli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, tvůj Syn je dobrý Pastýř tvého lidu. Pomoz nám, abychom poznávali jeho hlas, jímž nás volá jménem, a nechali se jím vést! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 2,19-25

Evangelium: Jan 10,1-10

Verše k obětování: Žalm 146,1-2

Verše k požehnání: Jan 10,11.17

Modlitba k požehnání:

Nebeský Otče, dej, ať svátost večere Páně, kterou jsme s vírou přijali, nás obnoví, posílí a posvětil! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 253, 64, 79, 143, 162, 189, 190, 289

Nad Písmem

Slyšíme ten správný hlas?

J 10,1-10

Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale přelézá ohradu, je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Vrátný mu otvírá a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas. Za cizím však nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“ Toto přirovnání jim Ježíš řekl; oni však nepochopili, co tím chtěl říci. Řekl jim tedy Ježíš znovu: „Amen, amen, pravím vám, já jsem dveře pro ovce. Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči. Ale ovce je neposlouchaly. Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu. Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.“

Pro většinu z nás, žijících již ve městech, je tato představa poněkud vzdálená. A přesto nám tento obraz není zcela cizí. My, jako ty ovečky, také hledáme ve svých životech bezpečí, jistotu či hlas, kterému můžeme důvěřovat. Zvláště v dnešní době, kdy z každé strany slyšíme mnoho hlasů, mnoho názorů, a je velmi těžké se rozhodnout, který z nich následovat, kterému naslouchat. A ne jinak to bylo i v době, kdy žil Ježíš.

Příběh, o němž teď čteme, se udál po uzdravení slepého od narození. V tomto příběhu, jak víme, nastal konflikt s představiteli židovské víry – farizeji. Tím, že byl uzdraven člověk, došlo k překročení pravidel o šabat. A právě v tomto můžeme najít jeden z možných výkladů naší čtené pasáže. V době působení Ježíše Krista bylo až příliš hleděno na dodržování všech pravidel. Z dnešní perspektivy se nám může zdát, že důraz na dodržování pravidel byl až příliš silný. Jako by někdy zastínil to podstatné: schopnost rozpoznat Boží jednání. A právě farizeové byli těmi, kteří víru proměnili spíše v systém kontroly než v prostor důvěry, oni byli těmi, kteří lid drželi v „nesvobodě“, kteří zastupovali Boha chtějíce, aby je

lid následoval. Jenže Boží lid nepatří žádným lidem, patří pouze a jen Bohu. A pastýřem může být pouze ten, kdo je pověřen Hospodinem. My, jako lidé, můžeme být těmi, kteří pomáhají druhým otevírat dveře pro Krista, můžeme být těmi, kteří vydávají svědectví o Kristu. Ale nemůžeme být jako farizeové a stávat se tak těmi, kteří pomyslné dveře ohrady zavírají a ostatní lidi uvrhají do nesvobody, byť i pravidly.

Ježíš nás zde zve na svou pastvu, na pastvu svobody, neboť On je přeci jedinou cestou k Otci. On jediný nás může vést a skrze něho můžeme dojít ke spasení. A tak se můžeme ptát sami sebe: „Které hlasy mě vedou k životu? Které otevírají dveře a dovolují růst ve svobodě, a které naopak zavírají prostor důvěry?“ Ježíš nás zve, abychom rozpoznali jeho hlas, abychom kráčeli cestou, která vede k plnosti života. Nechť naše srdce zůstane otevřené jeho vedení a nechť my sami můžeme být svědky jeho laskavosti pro ostatní – ne tím, že bychom zavírali dveře, ale tím, že pomáháme druhým je objevit. Ježíš je totiž jediný pravý Pastýř a jediný, kdo nás může vést k Otci a ke spáse.

Kateřina Kašparová

Pane, otevři mé srdce, abych slyšela tvůj hlas a následovala tě po cestě svobody a lásky.
Pomáhej mi, abych byla svědkem tvého světla pro druhé,
otevírala dveře a neuzavírala je, vedla je k tobě.

Modlete se vytrvale

Pokračování ze str. 2
modlitby nám vytanou v myslí vlastní možnosti, jak pomoci. Tou přimlouvou dáme sami sebe k dispozici. A ještě jedno je třeba dodat. Sepneme-li ruce v prosbě za bídu a neutěšenost světa, pak je to znamení, že jsme dosud neztratili naději. Nepokládáme situaci za beznadějnou. Naděje je stejně nakažlivá jako smích. Modlitebníci svůj zápas nevzdávají. Totéž platí pro evangelium. Nevíme, co má Pán Bůh s naší církví v úmyslu. V modlitbě s ním o tom můžeme pohovořit. Víme a doufáme však, že jeho dobré slovo není ve výprodeji, že jeho poselství nebude spolu s námi uloženo do hrobu. Pod Božím dohledem budeme přemýšlet, jak a komu sdělit jeho slovo právě dnes co nejúčinněji. „Jedněte moudře ve styku s okolním světem a využijte čas vám svěřený. Vaše slovo ať je vždy laskavé a okořeněné solí, určité; ať víte, jak ke komu promluvit.“ I to má spojitost s našimi modlitbami. Náš normální ostych být před Bohem upřímní se svými

radostmi a starostmi s sebou nese skutečnost, že i my ostatním raději něco napovídáme, než abychom jim dali vlastní životní příklad. To má přirozeně celou řadu příčin. Jedna z nich je ta, že sami od sebe očekáváme víc, než se dá očekávat. Naše víra, naše láska, naše naděje nejsou totiž tak velké, jak to stojí v knize. Mohli bychom to klidně přiznat, alespoň před Bohem. Vždyť jsme odkázáni na jeho pomoc. Víc ostatním nedokážeme říci. Náš křesťanský život nemá probouzet dojem, jako kdybychom byli sami o sobě ti největší a nejlepší. Věrohodnost spočívá v doznání vlastních slabostí a v odkazu na Boží pomoc. Nic nepřikrašlovat, ani nepřehánět kořeni, kořenit solí upřímnosti. To by bylo „moudré jednání“ – a pro většinu by takové jednání bylo pochopitelné. Máme právo na modlitbu, protože ji potřebujeme. Kvůli získání vhledu, pro přivodění změn a abychom dokázali vyzařovat něco z Boží přívětivosti. Bohu díky!

**Z myšlenkové dílny
bratra Josefa Špaka**

Bratr Jan Boček vyznamenán Cenou hejtmanky za rok 2025

Hejtmanka Středočeského kraje Petra Pecková a zástupci rady kraje dne 25. 3. 2026 předali Cenu hejtmanky za rok 2025.

„Bylo těžké vybrat jen jednoho vítěze v každé kategorii. Proto i letos už samotná nominace je pro každého oceněním. Je důkazem toho, že si lidé jejich práce váží a že si přejí, aby se o ní dozvěděla i široká veřejnost,“ uvedla hejtmanka.

Tradiční ocenění je určené lidem, kteří jsou svým životním příběhem se středočeským regionem úzce spjati a přispívají k jeho rozvoji. Na Cenu bylo nominováno celkem padesát osm výrazných postav ze sedmi různých sfér veřejného života.

Mezi vyznamenanými byl také místopředseda pražské diecézní rady ČČSH Jan Boček. Ocenění dostal v kategorii pracovníka veřejného sektoru. Ve zdůvodnění vyznamenání se uvádí: „Většinu svého profesního života zasvětil

zdravotnictví a péči o děti. Významně se podílel na rozvoji Olivovy dětské léčebny v Říčanech, kterou vedl. Neoddělitelnou součástí přínosu Jana Bočka je jeho mimořádná publikační a kronikářská činnost. Shromáždil desítky příběhů československých legionářů a aktivně se podílel na organizaci pietních aktů doma i v zahraničí.“

Bratr Jan Boček pracoval již od roku 1980 v Dětské léčebně v Říčanech, kdy to byla ještě takzvaná ozdravovna a pracoval zde jako náměstek ředitele. V roce 1990 byla založena Olivova nadace a podle ředitelky školy při Dětské léčebně v Říčanech Romany Bezvodové se

Jan Boček staral o léčebnu natolik, že se stal jejím duchem. „Když chcete v práci vyniknout, tak musíte tomu věnovat více, než je pracovní povinnost,“ říká k tomu sám Jan Boček. Stejně bratra Bočka chválí i Martin Charvát, starosta Plaňan a člen pražské diecézní rady ČČSH. Vyzdvihuje, že bratr Boček se svojí prací věnoval tak, aby co nejvíce sloužila veřejnosti. Br. Boček se zabývá středočeskými obcemi z mnoha úhlů. Stal se kronikářem ve Strančicích, a to na podkladě toho, že se dlouhodobě věnoval jako historik legionářům a jeho studium souvisí se středočeským regionem.

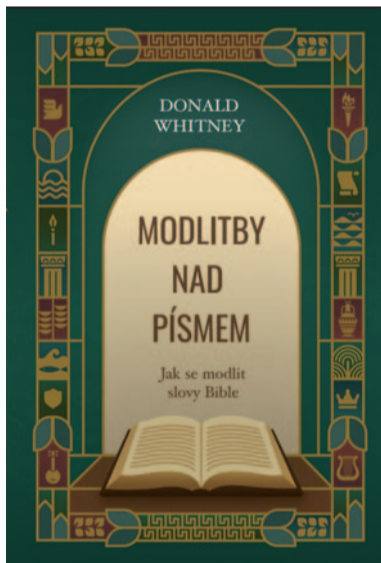
Z publikací Jana Bočka: *První světová válka ve Strančicích a okolí*, *Legionáři ve Strančicích, Předboři, Kašovicích, Všechromech a Otích*, *Legionáři v Luži, Bělé, Brdě, Dobrokově, Dolech, Domanicích, Košumberku, Rabouni, Radimi, Srbcích, Voleticích a Zdislavi*.

Redakce
Foto: Středočeský kraj - hejtmanství

Modlitby nad Písmem: Když se modlitba učí mluvit jazykem Bible

Knihy *Modlitby nad Písmem* (2026) od Donalda S. Whitneyho přináší jednoduchý, ale podnětný pohled na osobní modlitbu. Autor vychází ze zkušenosti, že modlitby mnoha věřících časem sklouzávají ke stereotypu a ztrácejí živost. Jako řešení nabízí návrat k biblickému textu, který se stává základem i inspirací pro vlastní slova modlitby.

Whitney velmi prakticky ukazuje, jak modlitby formulovat: čtenář si vezme krátký úsek Písma (například žalm) a jednotlivé verše postupně proměňuje v osobní oslovení Boha – děkuje, prosí, vyznává nebo chválí podle toho, co text přináší, a vnáší tam své vjemy. Tento způsob pomáhá modlitbě získat konkrétnost, hloubku i větší soustředění. Pro věřící může být tento přístup inspirativní zejména v důrazu na živé setkání s Božím slovem. Zároveň je však dobré číst knihu s určitým odstupem. Autor vychází z konzervativního evangelikálního prostředí, což se místy odráží v jeho důrazech a inter-

pretacích, které nemusí být každému čtenáři blízké. Přesto zůstává hlavní přínos knihy v její praktičnosti a schopnosti vést k obnově modlitebního života. „Modlitby nad Písmem“ tak představují krátkou, ale cennou pomůcku pro každého, kdo hledá novou hloubku v modlitbě a chce se nechat vést samotným Písmem.

Ondřej Syrový

Vejit do neviditelného

Je možné milovat někoho, koho jste nikdy neviděli? Důvěřovat někomu, koho nemůžete zahlédnout ani koutkem oka? A přece apoštol Petr píše vyznavačům Krista: „Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí, a tak docházíte cíle víry, spasení duší.“ Zkusme tu otázku otočit: Jestliže někoho vidíme, znamená to snad automaticky, že ho milujeme a věříme mu? Asi těžko! Vždyť i k tomu, co vidíme, si teprve musíme hledat cestu a budovat vztah.

Dokladem, že láska k neviditelnému - a nepřítomnému - je nejen možná, ale i rozšířená, je přetrvávající pouto k bytostem, které nám byly drahé, ale už zemřely. Nejsou viditelné, nejsou fyzicky přítomné. Přesto je milujeme, neboť co jsme s nimi prožili, zůstává pro nás důležité. Netýká se to pouze našich zesnulých předků, přátel a příbuzných. I člověk žijící, ale fyzicky nepřítomný v našem každodenním životě, zabydlený třeba na druhém konci světa, je stále bytostí milovanou, pro nás významnou, neboť se vryl do našeho srdce.

Kristus je neviditelný, ale nikoli zesnulý, nýbrž

vzkříšený. A není ani nepřítomný, nýbrž skrytý. Je přítomen v tajemství, které leží za sférou viditelného. V této sféře však působí jeho Slovo a Duch. Slovo, jimž se můžeme nechat oslovit. Duch, jehož se můžeme z plných plic nadechnout, nechat se jím zažehnout. Krista, jehož fyzickou podobu neznám, jehož vzkříšenou tvář jsem nespátřil a jehož přítomnost skrytě prostupuje všemi věcmi, mohu milovat kvůli slovům života, která mi věnoval. Kvůli dechu života, který mi předal. Mohu s ním sdílet radost a lehkost, jakou přináší právě láska. Pokud si zamilujeme neviditelné a složíme v ně svou důvěru, co se začne dít? Před námi se objeví most do jiného světa. Vejdeme do sféry neviditelného. Do skrytosti, ve které se láskyplný a důvěrný vztah buduje bez póz a rolí, k nimž je snadné sklouznout, když jsme druhým na očích. „Váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu,“ stojí psáno v listu Koloským. Opustí nás potřeba zviditelňovat se, předvádět před zraky ostatních, čím uvnitř hoří srdce. Tajný oheň se projevuje skrytě. Proměňuje naše chování a vnímání. A na to, co vidíme, najednou už nahlížíme jinak. Vidíme dříve neviděné. Co jsme přehlíželi, toho si všimáme. Zjišťujeme, kolik neviditelného se ukrývá v našem viditelném světě a ještě za ním!

Lukáš Bujna, blog mysterion.info

Nabízím pomoc lidem, kteří ztratili blízkého člověka

Vážení a milí, už dlouho ve mě dozrává myšlenka mé možné specializační služby, kterou bych vám chtěl nyní již oficiálně nabídnout.

Dlouhodobě se zabývám pastorační péčí a také thanatologií. Nabízím tedy pomoc lidem, kteří ztratili někoho blízkého a nedaří se jim s tím vyrovnat. Případně nabízím pomoc těm, kteří o někoho přicházejí.

Nejdříve se ale profesně představím. Jsem původně zdravotní bratr (sestra) a mám 10 let zkušeností zejména v péči o dlouhodobě nemocné (Interní oddělení, LDN) a také o psychicky nemocné (Všeobecná psychiatrie). Dále již více jak 15 let aktivně sloužím v naší Církvi československé husitské (nejprve jako kazatel, poté duchovní) a 9 let učím na Vyšší odborné škole zdravotnické (Etika v ošetrovatelství, Filosofie, Sociologie).

Thanatologie je interdisciplinární obor, který se zabývá umíráním, smrtí i posmrtnými procesy. Zkoumá smrt z hlediska medicínského, psychologického, sociologického, filosofického a teologického. Cílem je poskytnout komplexní péči umírajícím (paliativní péče) a podporu pozůstalým.

S tímto vším mám velmi bohaté zkušenosti. Doprovázel jsem mnoho desítek lidí, kteří již opustili tento svět. Sloužil jsem desítky pohřbů a věnoval se mnoha lidem, kteří se ocitli ve složitých životních situacích, které se týkají této problematiky.

Často jsem doprovázel vážně nemocné i jejich blízké. A právě protože vím, že právě tato služba je VELMI potřebná, si nyní dovoluji své služby v tomto oboru nabídnout veřejně. Samozřejmě včetně klasických duchovenských služeb (svátosti, všeobecné spirituální konzultace, pohřby, konzultace složitých životních situací atd.).

Pokud máte nějaké trápení, můžete se na mě obrátit. Ideálně do soukromé zprávy a poté se již domluvíme individuálně. Samozřejmě, mé časové možnosti mají limity a mohu se věnovat hlavně lidem, se kterými je možné se scházet osobně. On-line konzultace rád poskytnu také, ovšem v omezené míře (nemohu reagovat na všechny zprávy, pokud to není kvůli nějaké konkrétní službě, která je v mém „fyzickém“ dosahu).

Své fb. přátele prosím o sdílení této nabídky, protože vím, že mnoho lidí podobnou službu potřebuje, a předem za to ze srdce děkuji.

Aleš Toman (facebookové stránky autora)

HLEDÁNÍ MOUDROSTI
společná chvíle přemítání nad novozákonními texty Bible

**28. dubna 2026
od 17 hodin**

Tématem bude pohled JANA na Krista, doprovází biskup Pavel Pechanec. Tato příležitost je skvělou možností pro vzájemné sdílení duchovních myšlenek a prohloubení našeho porozumění Písmu - v zasedací síni diecéze.

SBOR KNĚZE AMBROŽE Církve československé husitské
www.cshhk.cz

Zprávy

Jednání biskupské rady v Olomouci

Ve čtvrtek 9. dubna 2026 se v sídle olomoucké diecéze konalo jednání biskupské rady. Biskupové se seznámili s aktivitami olomoucké diecéze, projednávali dále i např. program generální synody a odpoledne navštívili dům na Dolním náměstí, kde si prohlédli prostory Galerie Dolní. Diecéze je tam hlavním partnerem projektu, jehož koncepce je galerijní a zároveň se zaměřuje na oblast sociálního podnikání. **red, facebook naší církve**

Výstava Galerie Ambrož 22. 4. - 7. 6. 2026

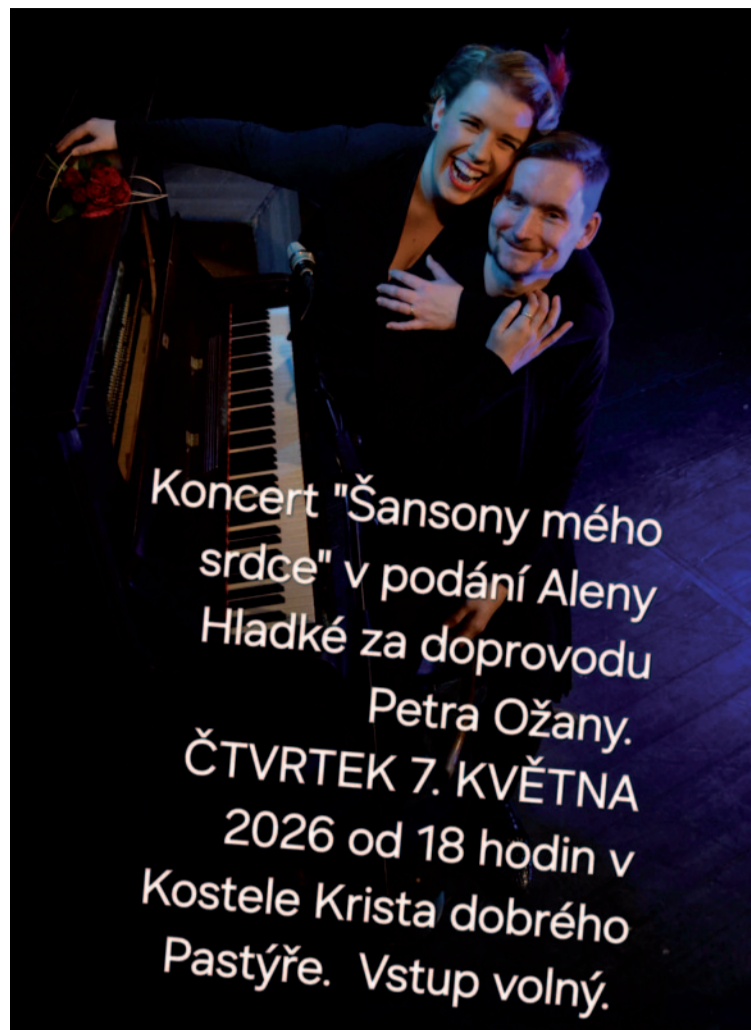
Zveme vás na výstavu fotografií Jindřicha Buxbauma s názvem Židovská víra napříč generacemi – 22. 4. - 7. 6. 2026 v Galerii Ambrož. Prostory Gočárova Sboru kněze Ambrože Církve československé husitské, Ambrožova 729, Hradec Králové. Výstava otevřena ÚT-ČT 15–17, sobota 14–17 a neděle 9–11. Partnerem projektu je město Hradec Králové, děkujeme za finanční podporu projektu.

Koncert ZVONOHRŮ

Zveme vás na Koncert zvonohry nejen pro maminky – v neděli 10. května od 15 hodin ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové od 15 hodin. V podání belgického carillonéra Carl Van Eyndhovena uslyšíte skladby W. A. Mozarta, A. Dvořáka, B. Smetany, B. Bartoka. Všechny zahráné skladby budou v jeho úpravě. Carl Van Eyndhoven je bývalý děkan Filozofické fakulty na LUCA School of Arts / KU Leuven, kde stále vyučuje hru na zvonohru a vede doktorandy. Sám získal doktorát za interpretaci zvonohry 17. století. Působil jako carillonér v Tilburgu (Nizozemsko), hrál na zvonohru v Molu (Belgie). Jako zvonohráč koncertoval po celém světě. V roce 2017 nahrál CD „Django Bells“ s gypsy jazzovým souborem Minor Sing (Francie). V současné době je prezidentem Belgického archivu Bély Bartoka – sbírky Denijse Dilleho. **JP**

Když Bůh nikomu nechybí

Ve sboru Ostravě - Heřmanicích můžete navštívit další z cyklu čtyř setkání nad knihou. V květnu se setkání koná 13. a 27. od 17 hodin. Rozmýšlení nad knihou Jana Loffelda „Když Bůh nikomu nechybí“ je určeno všem – věřícím i nevěřícím, hledajícím, nehledajícím... Husův sbor, Vrbická 315/115, Ostrava Heřmanice. **red**

Koncert "Šansony mého srdce" v podání Aleny Hladké za doprovodu Petra Ožany. ČTVRTEK 7. KVĚTNA 2026 od 18 hodin v Kostele Krista dobrého Pastýře. Vstup volný.

Z ekumeny

V LIBANONU VZNIKÁ NEJVĚTŠÍ SOCHA JEŽÍŠE NA BLÍZKÉM VÝCHODĚ

Ve východní části Libanonu vzniká monumentální socha Krista, která má být největší svého druhu na Blízkém východě. Projekt vzniká v oblasti poznamenané dlouhodobým napětím a místní jej vnímají jako znamení víry a naděje.

Na hoře Džabal al-Salib nedaleko převážně křesťanského města Al-Qaa se začíná rýsovat výrazná dominanta krajiny. Socha Krista, inspirovaná ikonickým zobrazením v Rio de Janeiru, vzniká z iniciativy místní komunity a díky soukromým darům. Projekt byl zahájen v srpnu 2025 a navzdory složitým podmínkám rychle postupuje. V polovině března dosáhla stavba důležitého milníku instalací hlavy sochy. Snímky z této události vzbudily pozornost i za hranicemi Libanonu a připomněly podobu slavného Krista Spasitele v Brazílii.

Symbol víry i odolnosti

Plánovaná výška sochy je přibližně 15 metrů, s podstavcem dosáhne asi 20 metrů. Součástí projektu je také kostel, který vzniká v areálu pod sochou. Celý areál má sloužit nejen jako poutní místo, ale také jako trvalé svědectví víry a vytrvalosti. Výběr místa má i symbolický význam. Socha bude viditelná na velkou vzdálenost, údajně až z některých částí sousední Sýrie. V regionu, který je opakovaně poznamenán konflikty a napětím, tak představuje výrazný duchovní i kulturní orientační bod. Stavba navíc pokračuje i přes obtížnou bezpečnostní situaci v oblasti. Místní obyvatelé proto projekt vnímají nejen jako náboženský symbol, ale i jako tichý projev naděje a odolnosti.

Znamení naděje pro místní komunitu

Pro křesťanskou komunitu v Al-Qaa má vznikající socha hluboký duchovní význam. Je vnímána jako poděkování za ochranu v letech nestability i jako potvrzení identity v regionu, kde křesťanská přítomnost postupně slábne. Navzdory ekonomické krizi a politické nejistotě v Libanonu projekt pokračuje. Podle organizátorů právě v těchto podmínkách získává ještě silnější symbolický rozměr. Vznikající socha se tak řadí po bok dalších významných náboženských památek v Libanonu, jako je socha Panny Marie v Harisse nebo místa spojená se svatým Šarbelem. Zatímco tato místa připomínají minulost, nová socha Krista v Al-Qaa může být symbolem současnosti. Datum dokončení zatím není stanoveno. Už nyní však mnozí vnímají její postupný vznik jako znamení naděje – jako připomínku, že víra může přetrvávat i v nejistotě. **Zdroj: rcmonitor.cz**

KOMISE PRO VÍRU A ŘÁD SRC OZNAMUJE SVÉ PODZIMNÍ ZASEDÁNÍ

Tento orgán Světové rady církví se sejde ve Švédsku od 26. do 31. října. Jde o první setkání komise ve Švédsku od světové konference v Lundu v roce 1952.

Jednání komise, které naváže na závěry šesté světové konference ve Wadi El Natrun v roce 2025, se bude zabývat studijními procesy a chce prohloubit naši teologickou reflexi zejména v oblasti eklesiologie, morálního rozlišování a dekolonizace. Setkání vyzve k zamyšlení nad tím, co dnes znamená být živými církvemi v severském kontextu a jak globální ekumenický dialog a místní zkušenosti mohou církve vzájemně inspirovat, vyzývat a obohacovat. Jako orientační bod budou nabízeny přípravné webináře. **red**

Celocírkevní diskuse k dokumentům v rámci přípravy 2. zasedání IX. sněmu ČČSH

Vážené sestry a vážení bratři, ráda bych tímto připomněla probíhající celocírkevní diskusi ke sněmovním dokumentům a požádala vás, abyste se do ní zapojili – jednotlivě, v náboženských obcích a při dalších příležitostech.

Jedná se o tyto materiály:

1. **Návrh novelizace Ústavy ČČSH**, připravený legislativně-právním výborem
2. **Návrh úpravy pro církev v zahraničí**, připravený sekci LPV pro koordinaci českého a slovenského církevně-právního prostředí
3. **Návrh koncepce misie ČČSH**, připravený misijním výborem
4. **Návrh Základů řádu duchovní péče**, připravený pastoračně-výchovným výborem
5. **Návrh dokumentu Rodina v perspektivě ČČSH**, připravený sociálně-etickým výborem

Všechny uvedené dokumenty, včetně úvodního dopisu, důvodových zpráv a pravidel pro vedení diskuse, byly 13. března rozeslány Oběžníkem ČČSH č. 3/2026 do náboženských obcí a jsou k dispozici také na webových stránkách www.cesh.cz v sekci Dokumenty – IX. sněm ČČSH – Materiály k celocírkevní diskusi v rámci přípravy 2. zasedání IX. sněmu.

Všechny své připomínky, podněty a návrhy můžete posílat na adresu jana.krajcirkova@cesh.cz do 15. června 2026, poté budou předány příslušným sněmovním výborům k vypořádání. V případě jakýchkoliv dotazů se neváhejte na mě obrátit.

Jana Krajčířiková, generální tajemnice IX. sněmu ČČSH

Doplňení informace z minulého čísla

Autorem fotografie kvetoucího stromu na 1. straně č. 16 je Václav Kovalčík. **red**

Nymburský komorní orchestr v Husově sboru

Zveme vás na výjimečný večer komorní hudby v podání Nymburského komorního orchestru 25. května od 19 h v Husově sboru v Nymburce. Program nabídne díla světových i českých autorů a představí talentované sólisty: Plakát a další informace na facebooku pražské diecéze. **red**

Oslava smíření

V roce 2021, 401 let po bitvě na Bílé hoře, došlo k symbolickému smíření mezi katolíky a protestanty.

I letos zazní v Plzni a v dalších krajských městech společná chvála křesťanů za jednotu. 8. května v 17 hodin v kostele Krista dobrého pastýře, Husova 314/1, Plzeň. www.smirenih.cz. **red**

Betlémská kaple:

Strejček a Rak opět spolu

Ve středu 29. dubna v 19.30 hodin v pražské Betlémské kapli.

Ohlédnutí za tím, co život dal a vzal, ale vždy nechal tolik, aby šlo kráčet dál; o hvězdném tulákoví, o lásce, Božím slovu; o Víře, o Naději, o Jestřábově Znovu.

Hosté: kmenologička Markéta Pánková a kytarista Jan Matěj Rak.

Výtěžek z koncertu bude věnován Alfrédovi Strejčkovi na jeho léčbu.

Vstupné: 690–990 Kč. **red**

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Já jsem dveře pro ovce

Z textu Jan 10, 1-10 vypisujte písmenka podle tohoto klíče:	2,4,1	1,2,1
první číslo označuje verš, druhé znamená slovo v tomto verši a třetí udává písmeno v daném slovu	7,5,3	3,8,4
(postupujte po sloupcích).	9,8,1	6,1,1
	4,6,2	3,1,6
	2,6,5	1,9,4
	5,4,3	

(Řešení z minulého čísla: Cožpak nám srdce nehořelo, když k nám na cestě mluvil a otvíral nám Písma?) **Jana Krajčířiková**

